

*Leven is:
vast willen houden
en toch los
moeten laten*

We hebben afscheid moeten nemen
van onze lieve mama en oma

Cornelia Lamers - Kaak

weduwe van

Wilhelmus Hendrikus Lamers

Terborg
31 mei 1917

Terborg
19 juli 1997

Mama was een lieve vrouw, die zichzelf helemaal wegcijferde. Haar leven stond in het teken van zorgen voor de ander.

Als jong meisje nam ze de taak van haar moeder over.

Later stond haar eigen gezin centraal en na het overlijden van papa waren de kinderen en kleinkinderen het belangrijkste in haar leven.

Naast talrijke mooie momenten heeft ze ook veel verdriet gekend. Zo sterk als ze was, verwerkte ze dit op haar eigen manier: in stilte.

Ze was een vertrouwd beeld in de Hoofdstraat en de dagelijkse gang naar de Roodde Leeuw, waar ze de krant las en een kopje koffie dronk. Een fijn begin van de dag.

Het afgelopen jaar was voor haar niet eenvoudig. Haar gezondheid ging achteruit. Ze kon niet meer wat ze eigenlijk graag wilde.

We zijn dankbaar dat we de laatste levensfase veel voor haar hebben kunnen betekenen.

Altijd stond ze voor ons klaar en nu waren de rollen omgekeerd.

Haar 80e verjaardag heeft ze nog mogen vieren; daar genoot ze zichtbaar van.

Mama is en blijft in onze herinnering een bijzonder lieve vrouw en een geweldige oma.

We hebben onze mama en oma op haar eigen verzoek in stilte begraven op de R.K. Begraafplaats in Terborg.

We danken U voor Uw medeleven tijdens de ziekte van onze mama en oma.

Kinderen en kleinkinderen

Terborg, 19 juli 1997